

6 lutego 2012

Stanowisko PIGEO do projektu ustawy o Prawo gazowe

UWAGI SZCZEGÓŁOWE

Rozdział 1 Art. 1 - 9

1. W Art. 2 wnosimy o doprecyzowanie definicji gazu ziemnego, którą można uznać za swoistą *circulus in definiendo*. Wnosimy jednocześnie o przywrócenie definicji paliwa gazowego, która obowiązuje w funkcjonującej ustawie Prawo energetyczne jako: „*paliwa gazowe - gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia;*”

Uzasadnienie:

Projektodawca zrezygnował w projekcie ustawy z zastosowania definicji paliw gazowych, która funkcjonuje w obowiązujących przepisach ustawy Prawo energetyczne (art. 3 pkt 3a obowiązującej ustawy) i pragnie wprowadzić definicję gazu ziemnego. W odniesieniu do odnawialnych źródeł zawartych w tej definicji, należy wskazać pewną niekonsekwencję prowadzącą do nierównego traktowania biogazu rolniczego z gazem pozyskiwanym na składowiskach odpadów. Biogaz rolniczy uznany zostaje za gaz ziemny tylko wtedy kiedy jest dostarczany do odbiorcy końcowego za pomocą systemu gazowego. Abstrahując od dalszych konsekwencji, oznacza to, że tylko oczyszczony do parametrów sieci biogaz rolniczy uznany jest za gaz ziemny podczas gdy gaz bezpośrednio pozyskany na składowisku odpadów nieoczyszczony (nie mogący zostać, w myśl projektowanej ustawy o odnawialnych źródłach energii, zintegrowany z siecią dystrybucyjną gazową) także uznany zostaje za gaz ziemny.

2. Wnosimy o dodanie ust. 6 do Art. 54 o następującej treści: „*6. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót paliwami gazowymi, świadczące usługi kompleksowe odbiorcom paliw gazowych jest obowiązane do zakupu biogazu rolniczego wytworzonego w instalacjach przyłączonych do systemu dystrybucyjnego; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży gazu ziemnego w poprzednim roku kalendarzowym przez to przedsiębiorstwo do odbiorców końcowych.*”.

Uzasadnienie:

W ust. 5 art. 54 projektu ustawy Prawo gazowe operator systemu dystrybucyjnego zobowiązany został przez projektodawcę do odbioru biogazu rolniczego. Rozwiązanie to będzie spełnione dopiero, kiedy wytwórca biogazu rolniczego będzie miał gwarancję zakupu biogazu. Innymi słowy, biogaz rolniczy zostanie odebrany i przetransportowany dopiero, jeśli z drugiej strony sieci znajdzie się na niego nabywca. Może to mieć miejsce dopiero, kiedy w ustawie Prawo gazowe nada się treść ust. 6. w art. 54. Będzie to w analogii do obowiązujących przepisów w ustawie Prawo energetyczne dotyczące zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii i przyłączonych do sieci elektroenergetycznych. Cena zakupu średnia dotyczy gazu ziemnego. Przyjęcie ceny średniej rynkowej jest uzasadnione, gdyż należy podkreślić, że obowiązujące obecnie przepisy wskazują jednoznacznie, że biogaz rolniczy może być zintegrowany z siecią i wprowadzony do sieci dopiero, kiedy parametry jakościowe biogazu rolniczego (po oczyszczeniu) będą odpowiadać parametrom gazu transportowanego w sieci (gazowi ziemnemu).